

Sygn. akt III KO 40/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **A. B.**,

oskarżonego o przestępstwo z art. 212 k.k. i 216 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 22 czerwca 2016 roku,

wniosku Sądu Rejonowego w Zamościu

z dnia 24 maja 2016 r. (II K 165/16)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę II K 165/16 Sądu Rejonowego w Zamościu
do rozpoznania równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w
Kraśniku.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Zamościu złożono prywatny akt oskarżenia, przeciwko A. B., o popełnienie przestępstwa z art. 212 k.k. i art. 216 k.k.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 roku (II K 165/16) Sąd Rejonowy w Zamościu, działając na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy A. B. do rozpoznania innemu równorzędnemu

Sądowi Rejonowemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku Sąd podniósł, że A. B., przeciwko któremu R. M. skierował prywatny akt oskarżenia oraz żona oskarżonego są Sędziami Sądu Rejonowego w Zamościu, zaś teść oskarżonego był Prezesem Sądu Okręgowego w Zamościu. W tej sytuacji, w ocenie Sądu dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sprawę rozpoznał inny, równorzędny Sąd Rejonowy, niepodlegający Sądowi Okręgowemu w Zamościu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w Zamościu zasługuje na uwzględnienie.

Nie budzi wątpliwości, że wskazane przez Sąd Rejonowy w Zamościu uwarunkowania, mogą istotnie wywołać wątpliwość, co do istnienia warunków do bezstronnego i obiektywnego orzekania. Niezależnie od realności zagrożenia dla obiektywizmu orzekania w danej sprawie przez Sąd właściwy, należy stwierdzić, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga eliminowania stanu, w którym powstanie taka wątpliwość.

Z tych względów zachodzi potrzeba odstąpienia od ogólnej zasady właściwości sądu (art. 37 k.p.k.).